

ikke bør lade os afskrække fra at give disse Penge ud, fordi det er mange Penge, men forståa, at de sikkert vil være vel udgivne, og at det ikke paa nogen Maade gaar an at nægte Lovforslaget Fremme.

Med disse Ord anbefaler jeg paa mit Partis Vegne det foerliggende Lovforslag til det høje Tings Velvillie og til Fremme.

Lewinsky: Det er i Aar 13 Aar, siden at Lovgivningsmagten begyndte paa at støtte Fiskeriet ved Laan til Fiskerne. Tanken var at give vore Fiskere Midler til at gaa over fra det Kystfiskeri, som hidtil havde været den væsentligste Form for Fiskeri, til det mere søgaaende Fiskeri. Denne Laanevirksomhed har jo vist sig at slaa godt an, og i Aarene fra 1904—16 er der udlaant 2,596,000 Kr. til Fiskerifartøjer. Men idet man er inde paa den Vej at skaffe vore Fiskere større søgaaende Baade, trænger den Opgave sig ganske naturligt frem at skabe Havne, hvor disse Baade kan komme ind. Den Maade, hvorpaa man tidligere har drevet Fiskeri, med smaa Baade, som man kunde trække op paa Land, kunde naturligvis ikke fortsættes, naar man fik saa store søgaaende Baade som nu. Det er derfor med Glæde, at mit Parti hilser det foreliggende Lovforslag. Spørgsmaalet om Anlæg af Fiskerihavne paa Vestkysten har jo staaet paa Dagsordenen i mange Aar, men at Sagen er udsat saa længe, har maaske ikke været til nogen Skade. Det har i alt Fald bevirket, at man har kunnet høste Erfaringer gennem den Havnebygning, der har fundet Sted, om ikke herhjemme, saa i Udlandet. Jeg mener derfor, at den Tid, der er gaaet, siden Spørgsmaalet blev rejst, vistnok har været til Gavn for Sagens Løsning. At fremme vort Erhvervsliv maa være en af de vigtigste Opgaver for Staten, og Fiskeriet maa siges at være et for vort Land naturligt Erhverv. Vi hilser derfor det foreliggende Lovforslag med Glæde, og jeg kan paa min Gruppes Vegne give det den bedste Anbefaling.

la Cour: Den højtærede Minister omtalte Udviklingen af vort Fiskeri, og det er ganske vist, at vort Fiskeri er i en overordentlig Udvikling i de senere Aar. Den højtærede Minister nævnedes, at tidligere var det kun Kystfiskeri, vi drev.

Det er ogsaa Tilfældet, for Fiskerne vilde gerne tage ud om Morgenen og være hjemme om Aftenen for at liggé i deres gode Seng om Natten. Naturligvis, skal man ud paa dybere Vand og paa længere Afstande, kan det ikke lade sig gøre, og det er først, efter at vi er begyndt at drive Fiskeri med større Fartøjer, at Fiskeriet har faaet den Udvikling, det har. Men af disse større Fartøjer har vi ogsaa haft en Del, og, som den højtærede Minister omtalte, er der i Kattegat bygget ikke saa ganske faa Havne, saaledes at vi kan udnytte Kattegatfiskeriet paa en effektiv Maade. Derimod mente den højtærede Minister, at der var Mangel paa Vesterhavshavne. Men vi staa nu ikke saa aldeles blottede i den Henseende ved Vesterhavet. Man forlader der selvfølgelig Kystfiskeriet og gaar over til Fiskeri med større Baade, og vi byggede jo for mange Aar siden en Fiskerihavn ved Esbjerg, der senere er blevet udvidet to Gange og fik en ret betydelig Størrelse, da vi sidst vedtog Lovforslaget om Esbjerg Havns Ombygning. Vi har desuden en Udfaldsport til Vesterhavet ved Thyborøn, og vi har ogsaa Havne der, som gavner Fiskeriet betydeligt. Endelig har vi Skagens Havn, der ganske vist ikke ligger paa Vestkysten, men op til Skagerak, dog saa nær ved Vesterhavet, at den godt kan udnyttes derfra.

Jeg forstod ogsaa den højtærede Minister saaledes, at han mener, at der i Virkeligheden i Øjeblikket ingen Trang er til at skaffe flere Havnepladser for Vestkystfiskeriet, end vi har i Øjeblikket, men at den ærede Minister indretter sig paa de Muligheder, der kan komme. Det er ganske vist, at Mulighederne kan blive store og flere i Fremtiden, efterhaanden som Fiskeriet udvikler sig mere og mere. Men et andet Spørgsmaal er: Hvorledes er den finansielle Situation i Landet, hvad staaer vi overfor i Fremtiden? Der er ingen, der ved, hvorledes Krigen en Gang vil ende, og hvorledes Forholdene vil udvikle sig. Jeg kan ikke se rettere, end at det er to Grunde, der kunde bevirke, at vi ikke var saa ivrige for at faa ordnet Havneforholdene paa Vestkysten af Jylland, som det lader til, at de ærede Talere er.

Saa er der det Spørgsmaal, hvad det vil koste. Der er med de Priser, der gjaldt